

Els pares del mort per una porteria, contra la indemnització municipal

MARC BATALLER / L'Estartit
 ● Els pares de Loïc Alary, el noi francès de 17 anys que el 2007 va morir a l'Estartit en caure-li una porteria a sobre, no accepten les indemnitzacions que els ha proposat l'Ajuntament de Torroella de Montgrí. Els afectats reclamen 270.000 euros, però el consistori baixa aquesta quantitat fins a uns

54.000 euros, perquè considera que el menor també va tenir part de culpa en l'accident, ja que suposadament es va penjar de la porteria.

L'advocada de la família francesa, Marta Fuentes, ha presentat un escrit al consistori per mostrar la seva disconformitat. La lletrada recorda que la porteria no estava fixada al

terra i que l'accident va passar en un espai municipal. També assenyala que no ha quedat acreditat que la víctima es pengés a la porteria i provoqués indirectament el sinistre.

Loïc Alary estava passant les vacances d'estiu amb els seus pares i el germà petit a l'Estartit. El 23 de juliol del 2007 els dos nois van anar a jugar a fut-

bol a aquest espai polivalent, que és just davant de l'edifici d'apartaments La Gavina, on s'allotjava la família Alary (aquest bloc es troba a la urbanització Els Salats). El sinistre va passar pels volts de les vuit del vespre quan una de les porteries va caure i va colpejar la víctima al cap. Els metges no van poder salvar la vida del noi.

Antoni Flores. EXPERT EN INNOVACIÓ

«La innovació és una eina bàsica per sobreviure»

Flores va participar a Girona en una conferència a la Fundació UdG

MÒNICA CABRUJA / Girona

● El director general de la consultora estratègica en innovació Loop Business Innovation, Antoni Flores, nascut a Sils, és un dels principals experts europeus en innovació. Fa uns dies va participar a Girona en una jornada sobre *Innovació o morir*, organitzada per l'escola de negocis de Fundació Universitat de Girona.

—Les empreses que no segueixin el camí de la innovació, estan condemnades a desaparèixer?

—«En el context actual de crisi no hi ha espai per a la no excel·lència. La innovació és una de les eines més importants que hi ha per aconseguir aquesta excel·lència, entesa com a actitud de canvi i d'oportunitat, i això serveix tant per les empreses com per les persones.»

—Què els recomana, a les empreses?

—«Que facin una reflexió profunda sobre la seva estructura i que s'adaptin al moment actual per poder evolucionar. Cal aprofitar el context econòmic que tenim ara per readaptar-se. Les empreses s'han

Antoni Flores, a la seu de la Fundació UdG. / LL. SERRAT

d'envoltar d'un bon equip i d'un ecosistema d'innovació. Cal que totes estiguin en la mateixa òrbita, com si fos un conjunt de planetes, i entendre els negocis des d'aquest punt de vista d'innovació per poder anar endavant.»

—Quines característiques ha de tenir una empresa per ser innovadora?

—«Les empreses innovadores són les obertes, les que tenen persones que saben iniciar i aportar nous conceptes i noves idees, i també persones que saben executar-les. Per cada persona que tingui una capacitat d'iniciar se'n necessiten dues o tres més amb capacitat de desenvolupar, i no a la inversa.»

—Com valora l'actual situació de crisi?

—«És una situació que reflecteix la necessitat de reformar els models de negoci. Les empreses innovadores també estan afectades per aquesta crisi, però no tant com les altres.»

—Quines recomanacions es fan en el llibre que ha escrit amb Alfons Cornella, *l'Alquímia de la innovació*?

—«És una reflexió sobre els models d'èxit, amb recomanacions sobre com es poden adaptar les empreses. És bàsic, sobretot, el que he dit en referència a tenir en tot moment una actitud oberta de canvi i d'innovació.»

—La formació, és bàsica?

—«És molt important, però des del punt de vista de la innovació no em serveix agafar el coneixement i replicar-lo, sinó que l'he d'agafar i aplicar-lo sobre la base d'uns filtres que, tal com diu la frase, és la del jo i la meva circumstància.»

«Vaig estar als camps de Sant Cebrià i Argelers. Allà dins hi van passar coses horribles i moltes no se saben perquè no es poden ni explicar»

Tomàs Maimí i Tarré
 Llagostera, 1917

Els noms de la guerra

7.000 noms i 150 testimonis

Aquest és el segon volum de la sèrie de la Guerra Civil dedicat a les comarques gironines. Hi hem recollit el testimoni d'uns cent cinquanta nens i adolescents dels anys trenta. Les seves vivències són històries de gana i por, de represàlies i venjances personals, però també són la visió més innocent d'una guerra terrible que va segar la vida de més de sis mil persones d'aquestes comarques. Per primera vegada, els seus noms sortiran publicats en un llibre: *Els noms de la guerra*.

Un llibre per fer memòria. Memòria per la pau.

EL PUNT

Amb la col·laboració de:

• Als quioscos i llibreries de les comarques gironines PVP: 24 €
 Subscriptors d'El Punt: Vegeu plana Club del Subscriptor.